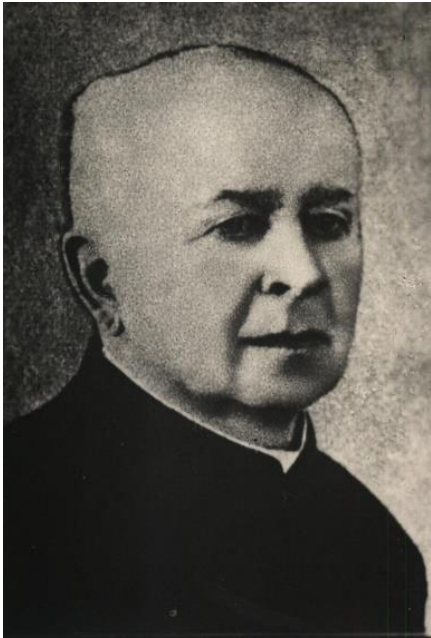

x. Stanisław Senko

proboszcz w Sączowie w latach 1903 - 1931

Ksiądz Stanisław Senko został mianowany proboszczem sączowskim 25 lipca 1903 r., a zatwierdzony przez carskie władze 7 grudnia 1903 r

Stanisław Senko urodził się 25.04.1862 r.¹ w Brzesku Nowym. Seminarium duchowne w Kielcach ukończył w 1886 r. Później studiował w Akademii Duchownej w Petersburgu, gdzie w 1890 r. uzyskał stopień magistra teologii. W tym roku uzyskał święcenia. Pracował jako profesor i ojciec duchowny w seminarium kieleckim. Opór kadry seminarium wobec carskich władz doprowadził do wywiezienia księży profesorów na zesłanie do Rosji, a wśród nich i księdza Senko². Został aresztowany - więziono go w cytadeli warszawskiej przez osiem miesięcy. Potem wysłano go do więzienia w Wilnie, stąd do Petersburga, do Szlisselburga, do Moskwy, do Jarosławia, do Wologdy, zaś po tylu więzieniach do guberni archangielskiej nad Morze Białe. Tam początkowo przebywał w miasteczku Mezem, a potem na miejsce pobytu wyznaczono mu Archangielsk. Tutaj ksiądz Senko spotkał byłego wygnańca, księdza Filipowicza, który tu pełnił posługę kapłańską. Gdy ks. Filipowicz przeszedł na inne probostwo, wtedy ksiądz Senko został po nim duszpasterzem w Archangielsku. Tam wybudował drewniany kościół pod wezwaniem św. Piotra i Pawła. Po czterech latach więzienia i tułaczki, wrócił do Kielc, skąd go znów cofnięto na trzyletnią kwarantannę do Tambowa, gdzie przebywał trzy lata i wystawił tam murowany kościół. Dopiero po odbyciu tego wygnania, wrócił do Kielc i był początkowo przez trzy lata wikariuszem przy katedrze.³

W 1903 r. objął probostwo w Sączowie. W 1907 r. władze kościelne proponowały mu objęcie probostwa w Skalbmierzu, ale ksiądz Senko odmówił, ze względu na rozpoczęte trzy lata wcześniej i wciąż prowadzone prace budowlane przy kościele. Był jednym z założycieli i pierwszym prezesem Pożarowego Ochotniczego

¹ KatDCz39, s.46

² ZJ, s.273.

³ Wiśn, s.454 - 455

Towarzystwa Strażackiego w Tapkowicach. Jego staraniem powiększono i uporządkowano cmentarz grzebalny, otynkowano wewnątrz i z zewnątrz kościół, wykonano polichromię kościoła i ołtarzy, założono nowy dach na kościele, wyremontowano plebanię i zabudowania gospodarcze. W czasie I wojny światowej interweniował skutecznie u władz okupacyjnych w obronie parafian. Po wojnie za jego staraniem zakupiono trzy nowe dzwony i część organów.

Oprócz stanowiska proboszcza w Sączowie piastował wiele funkcji w diecezji. Jeszcze w okresie przynależności Sączowa do diecezji kieleckiej mianowano go kanonikiem honorowym kapituły katedralnej w Kielcach, był dziekanem sączowskim przez cały okres pobytu w Sączowie. W diecezji częstochowskiej mianowano go egzaminatorem prosynodalnym, potem radcą kurii biskupiej, wreszcie konsultorem diecezjalnym. Warto wspomnieć, że to z jego inicjatywy wybudowano kaplicę w Zendku. Na początku stycznia 1931 r. mianowany został proboszczem parafii w Zagórzcu. Zakończył życie 17 września 1939 r. zastrzelony na plebanii w Zagórzcu, w nocy, podczas napadu bandyckiego dokonanego przez nieustalonych sprawców.⁴

Ksiądz Senko z kierownictwem Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet w Zagórzcu, 1937 r. (Z): AACz

Fotografia portretowa na stronie 1. pochodzi z pisma *Wiadomości parafialne. Miesięcznik informacyjny parafii Zagórzcu*. Rok I (1938), nr 5, s.3.

Opracował: Janusz Hetmańczyk©

⁴ ZJ, s.272-274